

Det lille museumstog holder klar til at køre os ud til „DB-Museum Koblenz-Lützel“ i Koblenz (!)

DJK rejser på farten Basel, Dijon og Koblenz 2. - 8. september

Tekst og fotos: Frank Nielsen

– tekst i kursiv er citater fra Annette Jørgensens rejsedagbog

Igen blev der budt på tur for togtosser og andre jernbaneglade mennesker. Der vare mange faste program-punkter, men der var også god tid til „på egen hånd“ at se og opleve ting, der måske ikke altid var særligt jernbanerelaterede.

Det begyndte 2. september 2019 med afrejse fra Sjælland og Jylland og ankomst til Basel om aftenen. Her fik vi „base“ på Hotel Alexander, som meget praktisk ligger ud til en gade med masser af sporvognskørsel – så fik sporvognsnørderne også noget for pengene – og så kunne man nok se igennem fingrene med den knap så spændende udsigt til det enorme P-hus på den anden side af gaden. Det er i øvrigt interessant at vide, at netop på P-husets plads lå den første Basel Bad banegård indtil 1913.

3. september: Nu gik det stærkt. Efter en sporvognstur til Basel SBB steg vi ombord i et fransk TGV-tog, der i høj fart bragte os til Dijon.

Toget er besynderligt lydløst når man tager hastigheden i betragtning og det er meget komfortabelt uden alt for megen slinger. Vores nørder diskuterer om det er de tyske tog eller de franske der er de bedste. Jeg har ikke nogen mening om det selv, men stemningen er vist for de franske.

I Dijon var tiden afsat til at se på tog, sporvogne og selve bykernen, der har bevaret en stribe bindingsværkshuse af middelalderlig karakter. Ret flot. Der var også tid til at studere banegården med de tog, der endte dér eller kom forbi. Heriblandt flere TGV-

tog og regionaltog og et par ældre diesellokomotiver af typen 67200. Hjemturen til Basel var igen med TGV – denne gang med togskitte i Belfort. Der var nogle i forsamlingen, der ikke havde prøvet TGV-højhastighedstog før, så nu fik de oplevet dét også.

4. september: Nu gik det langsomt. Vi tog S-toget til Glovelier syd for Basel. Her blev vi hentet af et tog fremført af „Den grønne Elevator“ i form af et ellokomotiv Gem 4/4 122. Oprindeligt bygget i 1912 helt elektrisk med pakrum. Senere har man nedlagt pakrummet og udnyttet pladsen til en dieselmotor, så der også kan køres på strækninger uden køreledninger. Selskabet på stedet hedder Chemin de fer du Jura (CJ), og det står både for veterantogskørsel som for den normale toggang. Sporvidden er 1000 mm.

5. september: Her forlagde vi residensen til Koblenz. Der var togskitte i Mannheim. Undervejs etablerede vi nogle grupper, der ved hjælp af særlige billetter, kunne følges ad dagen efter med togskitte indenfor et nærmere defineret område i og omkring Koblenz.

Floden får sin farve fra de grønklædte bakker. Det mærkes tydeligt at den bliver brugt som transportvej. Lange fladbundede pramme bugserer grus og sten ned ad floden. Floden bruges dog også af turister, der gerne vil på sightseeing, enten i timer eller dage eller endda uger.

Vi ankom til Koblenz ved Rhinen midt på eftermiddagen, og allerede lidt senere tog nogle af os på sightseeing i byen og til „Festung Ehrenbreitstein“ – en enorm

middelalderfæstning beliggende på den anden side af Rhinen (østsiden). Nærmeste måde at komme dertil var med en svævebane – Det er et flot sted.

Senere så vi også „Deutsches Eck“ med en kolossal og typisk, præjsisk, prangende stensulptur. En inskription forkyndte det tyske riges udelelighed til evig tid(!). Opsætningen er i øvrigt anbragt nøjagtigt på det sted, hvor vandene deles (eller samles), hvor Mosel-floden møder Rhinen.

6. september: En helt ny måde at se på tog og seværdigheder blev denne dag introduceret. Diverse grupper tog „på egen hånd“ rundt i området i og omkring Koblenz. „Min“ gruppe tog med tog sydover til Boppard, hvor vi kunne skifte til „Hunsrückbahn“, der i snævre kurver og over flotte broer snirklede sig op til Emmelshausen godt 300 m højere oppe end udgangspunktet. Vi fandt også en beværtning, hvor vi kunne holde pause.

Porta Nigra er enorm. To etager over porten og man kan stadig gå deroppe. Det er her man begynder, når man skal besøge Trier og det er som hovedregel også her man slutter af. Det har lokale værtshus- og cafe-ejere selvfølgelig fundet ud af. De har sikkert ligget her i hundreder af år og langer masser af øl, sodavand og kaffe over disken.

Senere kørte vi lidt længere mod syd til St. Goar, hvor meget af tiden blev brugt på at nyde udsigten (og frokosten) over Rhinen. Vi fandt en færge med det herlige navn Lorelei VI, der – med den særlige billet – bragte os over Rhinen til St. Goarshausen. Efter lidt mere pause tog vi toget tilbage derfra til Koblenz. Det lykkedes os altså på samme dag at køre med tog på begge sider af floden.

7. september: Ud af regndisen dukkede E69 03 (lille, flot istandsat ellokomotiv) op med en „Silberling“ regionaltogsvogn på banegården. Dette lille tog bragte os ud til Koblenz-Lützel (nordbanegården), hvor DB's museum for ellokomotiver findes. Det var stort, og der var meget at se på – ikke mindst nogle eksemplarer af det stilrene type 103 (E03) lokomotiv. Her tror jeg nok, at man som tognørd fik sin lyst styret. Museet bød også på en større modelbane i det gamle Trix-system (med fast strømskinne i midten) – et ret imponerende skue. Eftermiddagen gik ad skinnevejen rundt i alle verdenshjørner omkring Koblenz. Befordringsmidlet var en ældre toakslet skinnebus af typen VT 98. Vi kom til Bad Ems, Neuwied, Kobern-Gondorf og tilbage til Koblenz henover Rhinen og Mosel på store broer flere gange.

Byen (Bad Ems, red. anm.) ligger mellem grønne højder og ned til Rhinen og på den anden bred troner palæet der har navnet „Russische Hof“. Byen har også en typisk russisk kirke med gyldne løgkupper der lyser i solen.

I Bad Ems var en knejt på 5-6 år kommet ned på banegården med sin mormor for at se på tog. Nu fik han sin lyst styret, da vores lille skinnebus kom rumlende. Det endte med, at han og hans mormor fik lov at køre med til næste station, hvor vi gjorde holdt. Så var hans dag reddet!

8. september: Hjemrejse: først med tog til Hamburg, så med tog til Fredericia og så med tog til København. Der var indlagt „lufttuller“ på de store skiftestationer bl.a., så der i Hamburg kunne blive tid til den obligatoriske „Curry Wurst mit Brötchen“.

Det blev i det hele taget en herlig tur. Stor ros til Keld & Britta Haandbæk og Niklas Havresøe for planlægning og afvikling!

Har I fået lyst til at tage med i år, så læs mere om turen til Salzburg på næste side.

Øverst:

Godstog rumler sydpå gennem St. Goarshausen. Lokomotivet er ikke et EB-lokomotiv fra DSB, men det er magen til.

Midten:

Udsigt fra Ehrenbreitstein fæstningen over Koblenz. Mosel – øverst – løber sammen med Rhinen. I midten ses „Deutsches Eck“ ganske tydeligt.

Nederst:

103 113-7 som museumslok på DB-museet i Koblenz-Lützel.